15/05/2021

Έφυγε ο Λαρισαίος δημοσιογράφος Άγγελος Πετρουλάκης

/ Επικαιρότητα

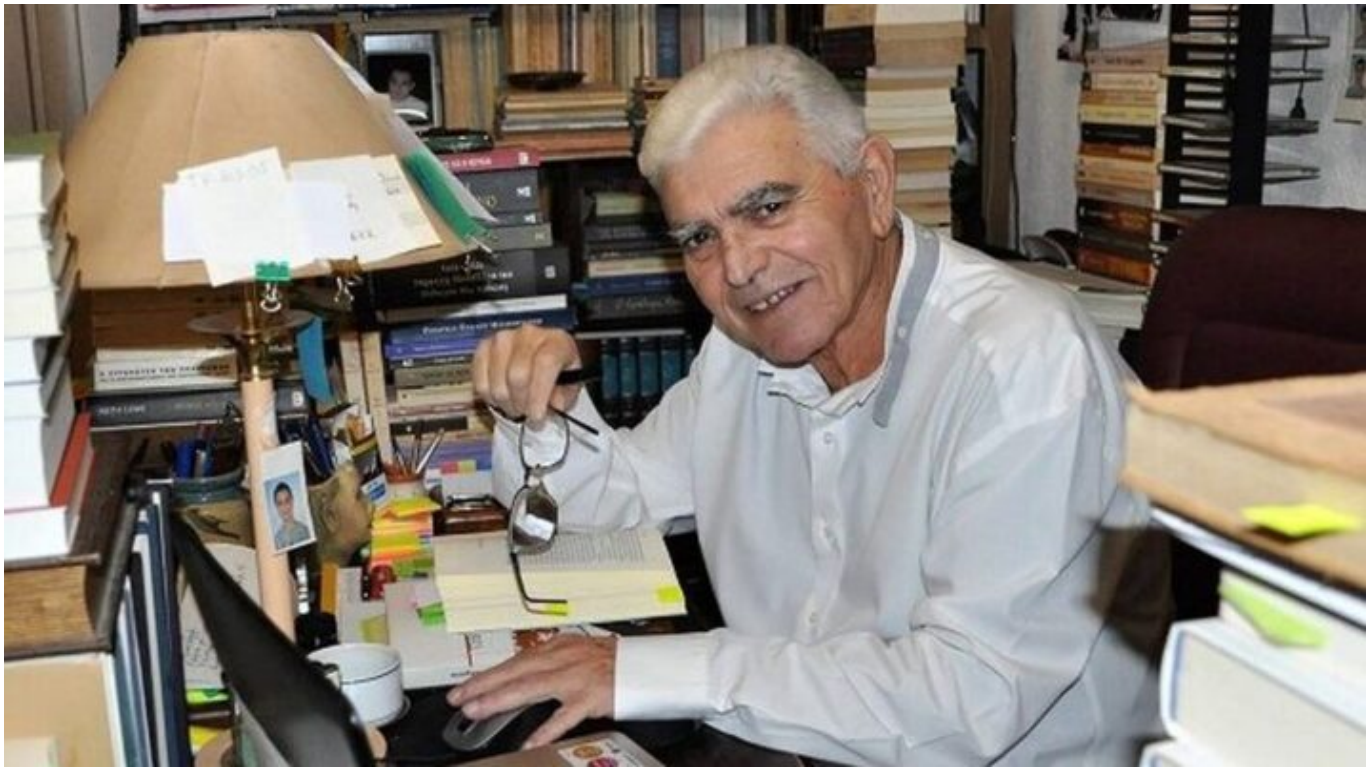

Ξημερώνοντας του Αγίου Αχιλλίου έφυγε από τον κόσμο αυτό για την χώρα των ζώντων ο εκλεκτός συνεργάτης του περιοδικού «Αχιλλίου Πόλις», Άγγελος Πετρουλάκης, μετά από δοκιμασία της υγείας του.

Για την εκδημία του δημοσιογράφου έγραψε ο π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Διευθυντής έκδοσης του περιοδικού “Αχιλλίου Πόλις” τα εξής:

«Ο σπουδαίος αυτός Λαρισαίος δημοσιογράφος, κριτικός, συγγραφέας, λογοτέχνης, μάχιμος του λόγου και πιστός στον Λόγο, εκτός των άλλων, συμπαραστάθηκε ενεργά στην πρωτοβουλία της τοπικής μας Εκκλησίας, γράφοντας και στα τέσσερα τεύχη που έχουν μέχρι σήμερα κυκλοφορηθεί, για την σχέση της Εκκλησίας με την κοινωνία, για τον Κώστα Τσιρόπουλο, τον Τάκη Τλούπα και τον Μ. Καραγάτση.

Είχαμε συχνές επικοινωνίες. Η επιθυμία του ήταν να γράψει ένα ακόμη κείμενο για την πίστη με θέμα “Γιατί υπάρχει ο Θεός και γιατί είμαι χριστιανός”

. Το ήθελε ως τελευταία του παρακαταθήκη. Η κατάσταση όμως της υγείας του δεν του επέτρεπε να γράφει για πολλή ώρα, όμως η ψυχή του μας είπε αυτό που ένιωθε κι αυτό που ζούσε. Ήταν δυνατός και δεν φοβήθηκε στην δοκιμασία του, παρά την δυσκολία της.

Του είμαστε ευγνώμονες διότι έδωσε στην Λάρισα, την πόλη του, και στους ανθρώπους της, το κοφτερό μυαλό του, την πέννα του που απέπνεε τόλμη και γνησιότητα και την αλήθεια των όσων πίστευε. Ικανότατος αναγνώστης, αγάπησε ιδιαίτερα το βιβλίο και μας κατέστησε κοινωνούς της εμπειρίας του. Ουδέποτε θα λησμονήσουμε την αφιέρωσή του στον τύπο της Λάρισας, στην "Ελευθερία", στις "Θεσσαλικές Επιλογές", στον αγώνα του η πόλη να έχει και να δίνει ταυτότητα.

Είχε επικοινωνία αρκετές φορές το διάστημα της δοκιμασίας του με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ιερώνυμο και χαιρόταν για την αγάπη και την συμπαράσταση του δεσπότη μας. Να δίνει παρηγοριά ο Θεός στην σύζυγο και στα παιδιά του και η παρακαταθήκη του ας είναι πολύτιμη βοήθεια για όλους μας.

Άγγελε, ουκ έστι πόνος, ου λύπη, αλλά ζωή ατελεύτητος! Χριστός Ανέστη!»

Τι είχε γράψει ο Άγγελος Πετρουλάκης για την Εκκλησία στους καιρούς μας (από το πρώτο τεύχος του ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ)

Δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστηρίζουν πως η Εκκλησία θα πρέπει να περιοριστεί στα «δικά» της. Διαφωνώ κάθετα, υποστηρίζοντας το ακριβώς αντίθετο. Γιατί δεν μπορώ να δεχτώ πως τα «δικά» της αφήνουν έξω την καθημερινότητα του ατόμου, όλα όσα δηλαδή διαμορφώνουν την κοινωνική εικόνα και διαταράσσουν τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου στη ζωή. Για να «θεραπεύσει» η Εκκλησία την πνευματική σφαίρα τού ανθρώπου, θα πρέπει πρώτα να δώσει τον αγώνα της για να «θεραπεύσει» την καθημερινότητα του ατόμου ως πολίτη, ως νέου, ως συζύγου, ως γονέα, ως υπαλλήλου, ως επιχειρηματία, ως διανοούμενου, ως καλλιτέχνη, ως ασθενή, ως απόμαχου. Η Εκκλησία θα πρέπει να βρίσκεται σε όλους τους κοινωνικούς προμαχώνες εν αγρυπνία, πάντα ανήσυχη, πάντα μαχόμενη, πάντα τρυφερή και παρηγορητική.